

at paabyde, at hver Tønde Land Jord, hvad enten det er Godsejerjord eller Husmandsjord, skal koste lige meget." Denne Udtalelse bekræfter for mig den Opfattelse, at det ærede Medlem aldeles savner Kendskab til det, han her har indladt sig paa at tale om. Jeg gad vide, om den højtærede Indenrigsminister et eneste Øjeblik har haft den Tanke at give sig til at bestemme, hvad Folk maatte tage for deres Jord, hvad med andre Ord Jorden skulde koste. Det ligger ganske fjernt fra Ministerens Tanke og vist fra nogens Tanke i denne Sal. Saa tilføjede det ærede Medlem: „Jeg tror, at hvis den højtærede Minister f. Eks. gaar den Vej, ved Lov at fastsætte, at hver Tønde Land Jord her i Landet f. Eks. skal have Husmandsjords Pris som Norm for Værdien, vil han i høj Grad vinde Godsejernes Bifald, men gaar han den modsatte Vej og tager Herremandsjord som Norm, tror jeg ikke, han ret længe vil blive ved at være Husmandsminister.“ Jeg læste denne Pausus to Gange igennem og var ganske klar over, at det ærede Medlem havde fortalt sig, og at der skulde staa „Godsejere“, hvor der stod „Husmænd“, og omvendt. Men ved atter at læse det igennem opdagede jeg, at det ærede Medlem alligevel vilde udtale sig, som han har gjort. Jeg vil da sige, at det er lige omvendt af, hvad han her siger, det modsatte er Tilfældet. Hvis man ved Værdsættelse af Jord paa Landet gaar ud fra den Værdi, Husmandsjorden normalt har pr. Td. Land, og lægger det til Grund for Vurderingen af Herremandsjord, tror jeg ikke, man vil vinde Godsejernes særlige Bifald. Jeg tror, at de ville misbillige det i høj Grad, for saa vidt Skatten skal rette sig efter den saaledes udfundne Jordværdi. Jeg tror omvendt, at Husmændene og alle smaa Jordejere ville føle sig særdeles vel tilfredse dermed. Men jeg tror, at det ærede Medlem her har forvekslet Areal med Værdi. Der er jo ikke Tale om, at der skal fastsættes samme Pris pr. Tønde Land, for Prisen pr. Tønde Land er saa overordentlig forskellig her i Landet. En Tønde Land ovre paa den jydskede Hede vil kunne faas for 40 Kr. eller mindre, men godt Agerland koster 6—800 Kr. pr. Tønde Land. Gaa vi til København, ville vi finde Jord, hvis Værdi er flere Millioner Kr. pr. Tønde Land, saa dette med Arealbeskatning er ganske umuligt. Her er ikke Tale om Arealbeskatning, men om Værdiskat, her er ikke Tale om en Skat paa Arealen, men om en Skat paa Værdien. Med Hensyn til det ærede Med-

lems Udtalelse om at vinde Husmændenes Bifald vil jeg sige, at skønt jeg ikke tror, at den højtærede Indenrigsminister fremsætter Forslaget for at vinde Bifald, tror jeg dog, at netop det foreliggende Forslag i høj Grad vil vinde Sympati og Tilfredshed ude blandt de danske Husmænd. Det kan ikke være ærede Medlemmer ubekendt, at samtlige danske Husmandsforeningsorganisationer have vedtaget at kræve Ejendomsskylden omdannet til en Grundværdiskat, og da det Skridt, her foretages, netop foretages med det for Øje at søge Ejendomsskatterne omdannede til Grundværdiskatter, saa kan jeg ikke tænke mig andet end, at netop Husmændene ville føle sig særlig vel tilfredse. Men de Landboere, som ligge over Husmandsklassen, altsaa de smaa Gaardmænd, ville maaske i nok saa høj Grad føle sig vel tilfredse med det Forslag, her foreligger, idet Ejendomsskylden har været en Byrde paa dem fremfor saa mange andre.

Med Hensyn til selve Principperne for Beskatningen, som vi skulde ind paa, skal jeg, som sagt, ikke udtale mig videre, men jeg skal kun sige saa meget som, at en Grundværdibeskatning adskiller sig fra Beskatning af Bygninger derved, at den netop er, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Grønberg) rigtigt udtalte, en Afgift, som kræves af Værdier, vi alle i Forening skabe, som hver eneste af os, Mand og Kvinde, fattig og rig, er med til at skabe i hele Landet, Jordværdien. Jordværdiskatten er altsaa en Skat paa en Værdi, der skabes ved vort Arbejde og vor Nærværelse i Samfundet, medens Skat paa Bygninger er Skat paa den enkeltes Flid og Dygtighed. Det er denne principielle Forskel, vi betone meget stærkt. Den almindelige Grundværdiskat vil altsaa være en „Hartkornsskat“, Hartkornsskat i Gaaseøjne naturligvis, med Bevarelse af de Goder og Udskydelse af de Fejl, de gamle Hartkornsskatter havde.

Der er jo i denne Sal fremsat mange kritiske Bemærkninger om Jordværdiskatten. Jeg vil ikke paastaa, at alle Talerne ubetinget have indgydt mig Respekt for deres Forstaaelse af dette Spørgsmaal. Man skulde næsten tro, at dette Princip var opfundet af en eller anden forskruet Hjerne her i vort Land. Saaledes er Forholdet jo slet ikke. Som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) sagde forleden, det er et Spørgsmaal, der staaar paa Dagsordenen i saa godt som alle Kulturlande, ikke mindst i vort Naboland mod Vest,